

D.2.2.1.

Struktura in naloge Centra za inovacije v socialnem varstvu ter notranji postopki in protokoli za izvajanje inovativnih praks in strategij sodelovanja

Avtorji: VP – PGŽ

Stanje: Končno

Februar 2026

Interreg

Sofinancira
EVROPSKA UNIJA
Sofinancira
EUROPSKA UNIJA

Slovenija – Hrvatska

CENTINOSS

centinoss

PRIZNANJE

Delo na tem dokumentu je podprto s strani programa INTERREG SLOVENIJA - HRVAŠKA v okviru projekta: "CENTER za INOVACIJE v socialnem varstvu (CENTINOSS)" (ID projekta: SIHR00165).

ODPOVED ODGOVORNOSTI

Vsebina tega dokumenta predstavlja samo stališča avtorja in je njegova izključna odgovornost. Ni mogoče šteti, da odraža stališča Programa čezmejnega sodelovanja INTERREG SLOVENIJA - HRVAŠKA. Program INTERREG SLOVENIJA - HRVAŠKA ne prevzema nobene odgovornosti za uporabo informacij, ki jih vsebuje.

CENTINOSS

I. SPLOŠNE DOLOČBE

Ta dokument podrobno opredeljuje strukturo, upravljanje, organizacijski položaj, operativni okvir in temeljna načela Centra za inovacije v socialnem varstvu za namene izvajanja dejavnosti 2.2 iz prijavnega obrazca projekta. V prijavnem obrazcu je izrecno navedeno, da je treba opredeliti strukturo Centra, njegove funkcije ter razviti notranje postopke in protokole za izvajanje inovativnih praks in strategij sodelovanja.

Predmet tega dokumenta je normativna določitev: pravne narave centra, njegove čezmejne strukture, organizacijskega modela na lokalni in čezmejni ravni, vlog in odgovornosti vodje, metod upravljanja in poročanja, povezave z obstoječimi gostiteljskimi institucijami ter načel delovanja v skladu z mednarodno priznanimi modeli laboratorijev za inovacije v javnem sektorju.

V skladu z obrazcem za prijavo Center predstavlja mehanizem za razvoj novih praks in strategij sodelovanja na področju socialnih storitev. Zato ta dokument vzpostavlja organizacijski okvir, ki omogoča uresničevanje tega namena brez ustanovitve nove pravne osebe, temveč z integracijo v obstoječe institucionalne strukture. Ta dokument ima značaj formalnega upravno-normativnega akta, ki se uporablja v obeh sodelujočih državah, ob spoštovanju njunih institucionalnih okvirov.

II. PROGRAMSKI OKVIR

Socialne inovacije so opredeljene kot nove ideje (proizvodi, storitve in modeli), ki hkrati rešujejo socialne izzive, zadovoljujejo socialne potrebe in ustvarjajo nove socialne odnose med skupinami v družbi (Murray et al. 2010).

Na ravni Evropske unije so socialne inovacije priznane kot eno od ključnih področij za razvoj javnih politik, usmerjenih v krepitev socialne vključenosti, odpornost in kohezija, modernizacija sistemov socialnega varstva, spodbujanje zaposlovanja in razvoj socialne ekonomije, s poudarkom na razvoju in širjenju inovativnih in trajnostnih rešitev, ki lahko prispevajo k sistemskim spremembam in učinkovitejšemu odzivu na kompleksne socialne izzive. Čezmejno sodelovanje je še posebej pomembno za razvoj socialnih inovacij na ravni Evropske unije, saj omogoča sistematičen prenos, prilagajanje in razširjanje inovativnih rešitev med različnimi državami članicami, spodbuja vzajemno učenje in gradi inovativno zmogljivost javne uprave. Poleg tega sodelovanje med državami članicami prispeva tudi k doseganju širšega, nadvladalnega učinka v skladu s cilji evropskega teritorialnega sodelovanja (Interreg) in kohezijske politike.

Evropski socialni sklad Plus (ESF+) je osrednji instrument EU, ki med drugim podpira ukrepe na področju socialne vključenosti ter razvoj inovativnih pristopov v socialnih politikah in storitvah.

Evropski steber socialnih pravic (Medinstitucionalna razglasitev; UL C 428, 13.12.2017) je temeljni politični in normativni okvir „socialne Evrope“, ki usmerja politike socialnega varstva in vključevanja ter zagotavlja širši kontekst za razvoj socialnih inovacij v državah članicah.

Akcijski načrt za socialno gospodarstvo (COM(2021) 778) je ključni strateški dokument Evropske komisije, ki izrecno navaja cilj krepitve socialnih inovacij in podpore socialnemu gospodarstvu (vključno z inovacijami in širitvijo rešitev).

Pomembno je poudariti vlogo Evropskega centra kompetenc na področju socialnih inovacij (European Competence Centre for Social Innovation), katerega cilj je pospešiti uvajanje in širjenje preverjenih inovativnih rešitev na področjih zaposlovanja, izobraževanja in socialne vključenosti. Prav tako je pomembno omeniti, da je bila prek Evropskega socialnega sklada za obdobje 2014–2020 in programa Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (EaSI) zagotovljena finančna podpora za izvedbo 6 projektov, ki temeljijo na partnerskih konzorcijih več držav članic EU in katerih cilj je ustanovitev nacionalnih centrov za kompetence na področju socialnih inovacij. V projekte, kot so BuiCaSuS, ESIA, FUSE, PEnCIL, SEED in SI PLUS, je vključenih 25 držav in 148 organizacij. Nacionalni centri kompetenc so zadolženi za začetno kartiranje sistemov socialnih inovacij v vsaki državi in bodo izvajali naslednje dejavnosti: priprava skupne strategije in akcijskega načrta za spodbujanje socialnih inovacij, povezovanje različnih vrst deležnikov ter razvoj skupnega zagovorniškega delovanja, izvajanje dejavnosti za krepitev zmogljivosti zainteresiranih strani v skladu z njihovimi potrebami, zagotavljanje podpore zainteresiranim stranem pri učinkoviti uporabi razpoložljivih sredstev Evropske unije (ESF+ ter drugi skladi in programi EU) ter spodbujanje transnacionalnega povezovanja deležnikov socialnih inovacij za izmenjavo izkušenj in sodelovanje s partnerji po vsej Evropski uniji. Slovenija in Hrvaška sta bili vključeni v enega od navedenih projektov, kar je jasen pokazatelj, da obstajajo kakovostni predpogoji za kakovosten razvoj socialnih inovacij.

V okviru projekta čezmejnega sodelovanja Interreg Slovenija-Hrvaška z naslovom „Center za inovacije v socialnem varstvu – CENTINOSS“ nadgrajujemo obstoječe najboljše prakse, saj si prizadevamo za ustanovitev Centra za inovacije z dvema decentraliziranimi enotama (Slovenija in Hrvaška), ki bo deloval kot čezmejni center kompetenc na področju socialnih inovacij.

Sistemi socialnega varstva v Republiki Sloveniji in Republiki Hrvaški se soočajo s kompleksnimi socialnimi izzivi, ki zahtevajo interdisciplinarne, prilagodljive in inovativne pristope pri razvoju in izvajanju socialnih storitev. Čeprav se posamezne inovativne pobude izvajajo v okviru projektov, financiranih iz sredstev Evropske unije (ESF+, Obzorje, Interreg), je njihov razvoj pretežno projektno zasnovan in razdrobljen, brez trajno vzpostavljenega institucionalnega mehanizma, ki bi zagotavljal sistematično usklajevanje, preizkušanje, ocenjevanje in vključevanje inovativnih rešitev v redne procese javne uprave.

Razpoložljivi strateški in programski dokumenti na nacionalni in regionalni ravni v Republiki Sloveniji in Republiki Hrvaški ne opredeljujejo formalno strukturiranega in čezmejno usklajenega institucionalnega okvira za sistematičen razvoj socialnih inovacij v javnem sektorju.

Obstoječi pristopi k razvoju socialnih inovacij temeljijo pretežno na časovno omejenih projektnih pobudah in ne zagotavljajo trajnega mehanizma za prenos inovacij v sistem javne uprave niti za trajno čezmejno mreženje in izmenjavo znanja.

Za premostitev ugotovljene institucionalne vrzeli je treba vzpostaviti trajen in strukturiran mehanizem, ki bo omogočal sistematičen razvoj, preizkušanje, ocenjevanje in vključevanje socialnih inovacij v sistem socialnega varstva.

Takšen mehanizem mora biti: povezan z obstoječimi organizacijskimi strukturami na področju socialnega varstva (izvajalci storitev, javni organi), operativno prilagodljiv za izvajanje pilotnih dejavnosti in eksperimentiranja ter osredotočen na krepitev čezmejnega sodelovanja in prenosa znanja. Poudariti je treba, da je za uspeh takšnega mehanizma ključna podpora na najvišji ravni upravljanja.

V začetni fazi je center organiziran kot programska dejavnost znotraj obstoječih institucionalnih struktur v Republiki Sloveniji in Republiki Hrvaški, s ciljem postopne krepitve svoje funkcionalne vloge pri razvoju in usklajevanju socialnih inovacij na čezmejnem območju.

Ustanovitev centra naj bi pripeljala do zmanjšanja razdrobljenosti inovacijskih pobud, povečanja institucionalne zmogljivosti za razvoj in izvajanje socialnih inovacij, učinkovitejšega prenosa inovativnih rešitev v redne procese javne uprave s poudarkom na področju socialnega varstva ter krepitve čezmejnega sodelovanja in sistematičnega učenja.

CENTINOSS

Poleg tega znanstvene raziskave in strokovne publikacije na področju upravljanja inovacij v javnem sektorju jasno kažejo na prednosti oblikovanja interdisciplinarnih skupin strokovnjakov, usposobljenih na področjih, kot so oblikovanje storitev, etnografija, oblikovalsko razmišljanje, vitki pristopi in vedenjske spodbude. Za ustanovitev takšne inovacijske ekipe je treba zagotoviti stabilno financiranje s strani ključnih deležnikov (centralne vlade, okrajev, mest in občin ter akademskih krogov). V okviru projekta Centinoss je bila oblikovana in usposobljena čezmejna inovacijska skupina (i-team), vzpostavljeni in opremljeni pa so bili tudi prostori za decentralizirane enote Centra za inovacije v socialnem varstvu (lokaciji Žalec in Rijeka). Za zagotovitev dolgoročne trajnosti Centra ta dokument predlaga optimalni model za njegovo delovanje.

III. STRUKTURA CENTRA ZA INOVACIJE V SOCIALNEM VARSTVU

V začetni fazi je Center za inovacije v socialnem varstvu ustanovljen kot čezmejna programska dejavnost, povezana z obstoječimi institucionalnimi strukturami v Republiki Hrvaški in Republiki Sloveniji, organizirana prek dveh decentraliziranih enot: v Republiki Hrvaški (Rijeka, v sodelovanju z Primorsko-goransko županijo in Domom Kantrida) in v Republiki Sloveniji (Žalec, v okviru Doma Nine Pokorn Grmovje). Center nima pravne osebnosti in deluje na podlagi programskega partnerstva med partnerskimi institucijami, pri čemer se upravna in organizacijska podpora zagotavlja prek njihovih obstoječih zmogljivosti v skladu z veljavnimi predpisi in notranjimi akti.

V drugi fazi razvoja, načrtovani za obdobje po zaključku izvajanja projekta, je predvidena nadaljnja funkcionalna krepitev organizacijskega modela centra prek formalizacije sodelovanja in natančnejše opredelitve odgovornosti znotraj partnerskih institucij.

V Republiki Sloveniji je predvidena vzpostavitev formalnega okvira partnerstva med Domom Nine Pokorn Grmovje in institucijo Alma Mater Europaea, s ciljem zagotavljanja organizacijske in strokovne podpore decentralizirani enoti Centra. Prostorske in organizacijske delovne pogoje je mogoče zagotoviti na več lokacijah, v skladu z dogovorom partnerjev in njihovimi notranjimi akti. Sodelovanje med izvajalcem socialnih storitev in akademsko skupnostjo je usmerjeno v krepitev strokovne usposobljenosti in vključitev teme socialnih inovacij v izobraževalne in raziskovalne dejavnosti. Takšno sodelovanje bo znatno povečalo potencial za razvoj centra prek prijavljanja na razpise, ki jih financira EU.

V Republiki Hrvaški deluje ta enota trenutno v okviru partnerstva med Domom za starejše Kantrida v Rijeki in Primorsko-goransko županijo. Pri nadaljnjem razvoju modela se predvideva možnost funkcionalne povezave decentralizirane enote z Oddelkom za socialno politiko in mladino Primorsko-goranske županije prek morebitnih sprememb ustreznih notranjih aktov, vključno z Notranjim pravilnikom. V okviru takšnega modela je mogoče opredeliti naloge posameznih uradnikov v zvezi z izvajanjem nalog direktorja centra ter upravnih in programskih dejavnosti. Ta razvojni pristop je usmerjen v postopno krepitev funkcionalne povezave centra z javno upravo, zagotavljanje njegove dolgoročne trajnosti ter ustvarjanje stabilnega organizacijskega okvira za razvoj in usklajevanje socialnih inovacij na čezmejnem območju.

Struktura centra temelji na modelu inovacijskega laboratorija javnega sektorja, ki je v strokovni literaturi opredeljen kot »prostor za partnerstvo, kjer javni organi in druge organizacije preizkušajo nove načine reševanja obstoječih socialnih problemov« (publikacija UNDP »Growing government innovation labs: An insider's guide«). V skladu s tem je center zasnovan kot platforma za horizontalno sodelovanje, ki povezuje različne ravni upravljanja in izvajalce socialnih storitev ter presega sektorske in organizacijske meje.

Organizacijska struktura centra obsega:

- Lokalno raven – vsaka decentralizirana enota ima imenovanega vodjo, odgovornega za operativno izvajanje dejavnosti, usklajevanje z gostiteljsko institucijo in izvajanje inovacijskih procesov v skladu z opredeljenimi metodologijami. Vodja oddaljene enote v Žalcu (Slovenija) je Monika Doberšek, vodja oddaljene enote v Rijeki (Hrvaška) pa Daniel Trošić.
- Raven čezmejnega usklajevanja – vodja centra v Rijeki opravlja funkcijo čezmejnega koordinatorja, ki zagotavlja usklajevanje delovnih načrtov, izmenjavo znanja in skupni razvoj inovativnih rešitev. Čezmejni koordinator za delo centra je Daniel Trošić.
- Strokovno operativno jedro (čezmejna i-ekipa) – interdisciplinarna ekipa, usposobljena za uporabo metod oblikovanja storitev, oblikovalskega razmišljanja, vitkega pristopa in izdelave prototipov s pomočjo 3D-tehnologije. Čezmejni i-team ima 8 članov in ga sestavljajo: Monika Doberšek, Lidija Jazbec in Veronika Falant iz Doma Nine Pokorn Grmovje, Marina Drozdek, Barbara Škrobonja in Mariza Milaković iz Doma za starejše Kantrida v Rijeki ter Dragica Marač in Daniel Trošić iz Primorsko-goranske županije. Pomembno je poudariti, da se po uradnem zaključku projekta načrtuje širitev i-tima z novimi člani iz Slovenije in hrvaškega dela območja „“, s čimer se bo zagotovila dolgoročna trajnost centra kot mehanizma za razvoj in izvajanje socialnih inovacij v sistemu socialnega varstva na čezmejnem območju.

CENTINOSS

Taka struktura omogoča prožnost in prilagodljivost, hkrati pa zagotavlja jasno opredeljene odgovornosti in okvir upravljanja med partnerji. Center predstavlja agilen mehanizem za razvoj in preizkušanje inovativnih rešitev na področju socialnega varstva.

IV. FINANCIRANJE CENTRA

V začetni fazi delovanja Centra za inovacije na področju socialnega varstva se financiranje zagotavlja prek sodelovanja partnerskih institucij v skladu z njihovimi finančnimi načrti in veljavnimi notranjimi predpisi. V tej fazi so finančna sredstva namenjena kritju osnovnih operativnih stroškov (splošni stroški, potrošni material, strokovna literatura in, kjer je to potrebno, zunanje storitve, kot so usposabljanje in strokovna podpora).

Stroške, povezane z oddaljeno enoto v Republiki Sloveniji, krije Dom Nine Pokorn Grmovje v okviru svojih razpoložljivih zmogljivosti in v skladu z veljavnimi finančnimi predpisi. Stroške, povezane s podružnico v Republiki Hrvaški, krije Dom za ostarele Kantrida v Rijeki v okviru svojih organizacijskih in finančnih zmogljivosti.

V začetni fazi ni načrtovanih novih zaposlitev za decentralizirane enote; namesto tega se bodo dejavnosti centra izvajale z uporabo obstoječih kadrovske zmogljivosti partnerskih institucij (delo članov čezmejne inovacijske skupine – iteam).

V drugi fazi razvoja centra je predvidena postopna krepitev in diverzifikacija modela financiranja, ob ohranjanju načel fiskalne vzdržnosti in institucionalne odgovornosti.

V Republiki Sloveniji se lahko financiranje decentralizirane enote zagotovi prek formaliziranega okvira partnerstva med Domom Nine Pokorn Grmovje in institucijo Alma Mater Europaea, v skladu z njunimi notranjimi akti in finančnimi načrti. Glede na razpoložljive programe in proračunske možnosti se lahko preuči tudi možnost vključitve drugih relevantnih deležnikov (pristojnega ministrstva, lokalnih oblasti in drugih institucij).

V Republiki Hrvaški se lahko financiranje enote zunaj mesta zagotovi prek finančnega načrta doma za starejše „Kantrida“ v Rijeki in prek proračuna Primorsko-goranske županije v skladu z odločitvami pristojnih organov in veljavnimi predpisi. Poleg tega se lahko razmisli o sklenitvi partnerskih sporazumov z visokošolskimi ustanovami in lokalnimi organi za sofinanciranje nekaterih dejavnosti centra (na primer programa družbeno koristnega učenja ali izvajanja akcijskega raziskovanja) v okviru in pod pogoji, ki jih določajo ločeni sporazumi.

CENTINOSS

Glede na ustanovne pravice Primorsko-goranske županije nad ustanovami socialnega varstva (Primorsko-goranska županija je ustanoviteljica 5 ustanov socialnega varstva), se lahko razmisli o modelu prostovoljnega letnega sodelovanja institucij pri financiranju nekaterih dejavnosti Centra, v okviru zneskov, ki se določijo v skladu z njihovimi finančnimi načrti in s predhodnim soglasjem pristojnih organov.

Za zagotovitev dolgoročne trajnosti in nadaljnjega razvoja dejavnosti Centra se lahko oddajo vloge na ustrezne razpise in javne razpise, ki jih financira Evropska unija, vključno z, vendar ne omejeno na: Evropski socialni sklad Plus (ESF+), Interreg (Evropsko teritorialno sodelovanje), Erasmus+ in Obzorje Evropa.

Sodelovanje v navedenih programih bo odvisno od razpoložljivih razpisov, upravičenosti partnerjev in odločitev pristojnih organov partnerskih institucij. Vsa dodeljena sredstva se bodo uporabila za izvajanje razvojnih, raziskovalnih, izobraževalnih in inovacijskih dejavnosti v skladu s pravili zadevnega programa.

V. FUNKCIJE CENTRA ZA INOVACIJE V SOCIALNEM VARSTVU

Center za inovacije v socialnem varstvu ima naslednje naloge:

1. Razvoj in testiranje socialnih inovacij
2. Povezovanje zainteresiranih strani in vzpostavljanje mrež sodelovanja (na nacionalni in mednarodni ravni)
3. Prenos in prilagajanje primerov dobrih praks iz tujine
4. Dejavnosti, usmerjene v socialno učenje
5. Sodelovanje pri izvajanju razvojnih načrtov in akcijskih dokumentov
6. Analiza problemov in akcijsko raziskovanje
7. Merjenje učinkov družbenih inovacij
8. Krepitev zmogljivosti in spodbujanje kulture inovativnosti v javnem sektorju
9. Prenos rešitev v sistem javne uprave

Ad 1. Razvoj in testiranje socialnih inovacij poteka v okviru strukturiranega inovacijskega cikla, ki vključuje: identifikacijo in izpopolnjevanje idej, izdelavo prototipov, pilotno izvajanje in oceno učinkov. Proces je usmerjen v razvoj operativno uporabnih rešitev, ki se lahko vključijo v sistem javne uprave, s poudarkom na praktični uporabi in dokazovanju učinkovitosti, ne pa zgolj na pripravi analitičnih poročil ali priporočil.

Pilotni posegi se izvajajo na omejenem, a reprezentativnem vzorcu uporabnikov ali institucij, s ciljem preizkušanja ključnih predpostavk (hipotez) in zbiranja podatkov, potrebnih za sprejemanje utemeljenih odločitev. Testiranje poteka iterativno, s prilagoditvami na podlagi zbranih povratnih informacij in rezultatov meritev.

Po zaključku pilotne faze se pripravi poročilo o oceni, ki vsebuje analizo učinkov, oceno izvedljivosti in priporočila za nadaljnje ukrepanje. Na podlagi rezultatov ocene se pripravi predlog za širšo uvedbo inovativne rešitve, vključno s predlogom za model institucionalne integracije in potrebnih organizacijskih prilagoditev.

Center zagotavlja metodološki okvir, strokovno in koordinacijsko podporo partnerskim institucijam v vseh fazah inovacijskega cikla, s posebnim poudarkom na razvoju rešitev, ki so prilagodljive lokalnemu kontekstu in jih je mogoče naknadno razširiti ter vključiti v standardne prakse sistema socialnega varstva.

Za zagotovitev preglednosti in odgovornosti v pilotni fazi je predvideno, da se v proračunskih dokumentih Primorsko-goranske županije v skladu z veljavnimi predpisi o upravljanju in nadzoru () jasno dodelijo sredstva za razvoj in testiranje socialnih inovacij. Ta pristop zagotavlja vidnost inovacijskih dejavnosti, olajšuje komunikacijo z reprezentativnimi organi ter prispeva k okrepitvi javne odgovornosti in legitimnosti dela Centra.

Center namerava enkrat letno objaviti razpis za financiranje inovacij na področju socialnega varstva, na katerega se bodo lahko prijavi posamezniki in pravne osebe. V vsakem letnem razpisu bodo objavljeni družbeni izzivi, za katere se iščejo rešitve. Najboljše ideje bodo ustrezno nagrajene, njihov razvoj in pilotno izvajanje pa bo olajšano prek mreže mentorjev.

Ad 2. Center ima nalogo vzpostaviti, razvijati in vzdrževati mrežo sodelovanja med javnimi organi, izvajalci socialnih storitev, akademsko sfero, organizacijami civilne družbe in drugimi relevantnimi deležniki na nacionalni in mednarodni ravni. Takšna mreža omogoča sistematično prepoznavanje in skupno razumevanje problemov, usklajevanje razvojnih prednostnih nalog ter mobilizacijo strokovnih, organizacijskih in finančnih virov, potrebnih za razvoj in izvajanje socialnih inovacij.

V skladu s prakso inovacijskih laboratorijev v javnem sektorju center deluje kot platforma, ki spodbuja meddisciplinarno sodelovanje, eksperimentiranje in izmenjavo znanja, hkrati pa zagotavlja učinkovite kanale za prenos in razširjanje uspešnih rešitev na sistemski ravni. Posebna pozornost je namenjena zgodnjemu vključevanju ustreznih partnerjev iz upravnih organov in strokovnih služb, da se zagotovijo pogoji za poznejšo uporabo in institucionalno integracijo razvitih rešitev.

Operativno ta funkcija vključuje: identifikacijo in kartiranje ključnih deležnikov, formalizacijo oblik sodelovanja, opredelitev skupnih tematskih prioritet ter vzpostavitev mehanizmov za redno komunikacijo in usklajevanje.

Razvoj mreže sodelovanja je predviden v treh fazah:

- Faza 1 se nanaša na sodelovanje med partnerskimi organizacijami v okviru projekta Centinoss, kot je opredeljeno v Memorandumu o sodelovanju in Izjavi o sodelovanju. Osrednji operativni mehanizem te faze je delo čezmejne inovacijske skupine.
- Faza 2 temelji na uporabi modela štirih vijačnic, ki vključuje sodelovanje javne uprave, izvajalcev socialnih storitev, akademskih krogov in organizacij civilne družbe. Ta model spodbuja celosten pristop k razvoju inovacij in ustvarjanju javne vrednosti prek medsektorskega sodelovanja.
- Faza 3 vključuje vzpostavitev in razvoj strukturiranega sodelovanja z mednarodnimi centri in laboratoriji za socialne inovacije, s ciljem sistematične izmenjave znanja in izkušenj. Literatura o inovacijskih laboratorijih poudarja, da je mednarodno mreženje ključnega pomena za preprečevanje institucionalne izolacije laboratorijev ter za krepitev njihove sposobnosti učenja in prilagajanja v različnih kontekstih. Sodelovanje s tujimi laboratoriji omogoča prenos metodoloških okvirov (design thinking, izdelava prototipov, iterativno testiranje), izmenjavo znanja in izkušenj (), primerjavo modelov institucionalizacije inovacij, izmenjavo izkušenj na področju širitve in vključevanja rešitev v javne sisteme ter razvoj skupnih pilotnih projektov in raziskovalnih pobud.

Ad 3. Center izvaja sistematičen prenos in prilagajanje dobrih praks iz tujine prek strukturiranega procesa analiziranja, primerjanja in prilagajanja inovativnih rešitev lokalnemu družbeno-ekonomskemu, institucionalnemu in pravnemu kontekstu. Na področju socialnih inovacij izraz »širjenje in razširjanje« ne pomeni preprostega kopiranja obstoječega modela, temveč postopno širjenje in prilagajanje rešitev na način, ki je usklajen z lokalnimi potrebami, organizacijskimi zmogljivostmi in regulativnim okvirom.

V tem okviru center identificira relevantne primere inovacij na ravni Evropske unije, analizira ključne dejavnike njihovega uspeha (institucionalne, organizacijske in finančne predpogoje) ter razvije načrt prilagajanja, ki vključuje: elementov, ki jih je mogoče prevzeti, elementov, ki jih je treba prilagoditi, pogojev za pilotno izvajanje ter opredelitev ustreznih organizacijskih enot, vključenih v izvajanje. Poseben poudarek je na sistematičnem dokumentiranju procesa prilagajanja in pripravi gradiva za razširjanje, saj izmenjava izkušenj in pregledno deljenje rezultatov povečata verjetnost uspešnega prevzema inovacij.

V okviru prenosa inovacij je še posebej pomembno upoštevati pojav zamika pri posnemanju, tj. časovno obdobje, potrebno za uspešen prenos in prilagoditev inovacije, razvite v enem institucionalnem okolju, v drugem. Zamik pri posnemanju je lahko posledica regulativnih omejitev, pomanjkanja organizacijske zmogljivosti, kulturnih posebnosti ali neskladja finančnih modelov.

V praksi se lahko takšno zamudo pri nekaterih socialnih inovacijah meri v letih, zlasti pri modelih, ki zahtevajo znatne organizacijske prilagoditve. Da bi zmanjšali to zamudo, center vzpostavlja zbirko podatkov o dobrih praksah, ki vključuje pregled preverjenih socialnih inovacij na ravni Evropske unije. Za vsako inovacijo se pripravi kratek opis, analiza njene uporabnosti in kontaktni podatki avtorja inovacije, da se olajša neposredna komunikacija in izmenjava izkušenj. Čezmejna inovacijska skupina redno posodablja zbirko podatkov in vsako leto predlaga vzorec inovacij za pilotno testiranje v lokalnem kontekstu.

Poleg tega center organizira mednarodna srečanja strokovnjakov in konference, osredotočene na razvoj socialnih inovacij, s ciljem, da zainteresirane strani seznanjeni s trenutnimi trendi, metodologijami za razvoj in testiranje inovacij, modeli institucionalizacije ter primeri uspešnega čezmejnega sodelovanja. Takšni dogodki služijo kot platforma za mreženje, izmenjavo znanja in spodbujanje novih pobud.

Ad 4. Center razvija in izvaja programe socialnega učenja kot strukturirano obliko povezovanja visokošolskega sistema in sistema socialnega varstva. S tem pristopom študenti pridobivajo strokovne kompetence z delom na resničnih družbenih izzivih, medtem ko institucije socialnega varstva prejemajo analitično in razvojno podporo za izboljšanje svojih storitev. Takšen model prispeva k integraciji teoretičnega znanja in praktičnih izkušenj ter krepi zmogljivost sistema za razvoj inovativnih rešitev.

V skladu s prakso inovacijskih laboratorijev center deluje kot izobraževalna in razvojna platforma („izobraževalno središče“), ki omogoča interdisciplinarno delo, zagotavlja mentorsko podporo ter uporablja metodologije, kot so kartiranje uporabniških izkušenj, akcijsko raziskovanje, izdelava prototipov in razvoj orodij za ocenjevanje. Družbeno koristne učne dejavnosti lahko vključujejo: analizo obstoječih storitev, razvoj predlogov za izboljšave, testiranje nd inovativnih pristopov ter sodelovanje v pilotnih projektih pod strokovnim mentorstvom osebja Centra in partnerskih institucij.

Za institucionalizacijo te funkcije lahko center sklene sporazume o sodelovanju z visokošolskimi institucijami v Republiki Sloveniji in Republiki Hrvaški, da bi študente vključil v programe učenja s pomočjo dela v korist skupnosti. Konkretno oblike sodelovanja, vključno z morebitnim dodeljevanjem kreditnih točk ECTS, bodo določene s posebnimi sporazumi v skladu s pravili matičnih institucij.

Center vzpostavlja bazo podatkov partnerskih organizacij iz sistema socialnega varstva, da bi letno identificiral in opredelil konkretne razvojne izzive, primerne za delo študentov. Pri izvajanju programa lahko center zagotovi uporabo prostorov, opreme in materialnih virov. Za organizacijo in nadzor dejavnosti so odgovorni mentorji in odgovorne osebe, kot so opredeljeni v sporazumih o sodelovanju.

Dolgoročni cilj te funkcije je uveljaviti Center kot priznano središče odličnosti na področju učenja prek sodelovanja, in sicer z razvojem trdne mreže akademskih in institucionalnih partnerjev ter s povezovanjem z ustreznimi mednarodnimi pobudami, usmerjenimi v razvoj inovativnih izobraževalnih in družbenih modelov, kot sta mreža Design Factory Network in OpenIDEO Chapters.

Ad 5. Center sodeluje pri izvajanju razvojnih načrtov in akcijskih dokumentov z usklajevanjem inovacijskih dejavnosti s prednostnimi nalogami, cilji in ukrepi, določenimi v veljavnih strateških in operativnih dokumentih partnerskih institucij. Ta funkcija zagotavlja, da sta razvoj in testiranje socialnih inovacij neposredno povezana z ugotovljenimi potrebami sistema ter prispevata k uresničevanju vzpostavljenih javnih politik.

V skladu z dobrimi praksami iz inovacijskih laboratorijev javnega sektorja povezovanje inovacijskih dejavnosti z obstoječimi strategijami in načrti prispeva k njihovi politični in organizacijski legitimnosti ter povečuje verjetnost vključitve rezultatov pilotnih projektov v redne operativne procese. Inovacije se zato ne razvijajo kot ločene projektne pobude, ampak kot instrument za izvajanje javne politike.

Operativno ta funkcija vključuje: analizo strateških in akcijskih dokumentov za opredelitev področij, kjer so potrebne inovativne rešitve; opredelitev in izvajanje pilotnih dejavnosti v skladu s cilji, določenimi v načrtih; ter poročanje o napredku in rezultatih prek obstoječih sistemov upravljanja, spremljanja in ocenjevanja. Center deluje kot razvojna in metodološka podpora pristojnim organom, ne pa kot vzporedna struktura za odločanje ali izvajanje.

Zlasti je pomembno poudariti, da je v ustreznih akcijskih načrtih Primorsko-goranske županije, vključno z Akcijskim načrtom za razvoj socialnih storitev za obdobje 2025–2026 in Akcijskim načrtom za razvoj socialnih inovacij za obdobje 2026–2028, Center priznan kot vodilni ali so-vodilni za določene dejavnosti. Takšno umestitev Centra v uradne načrtovalne dokumente prispeva k njegovi institucionalni legitimnosti, operativni relevantnosti in dolgoročni trajnosti.

CENTINOSS

Na ta način center postane sestavni del mehanizma izvajanja javnih politik na področju socialnega varstva, z jasno opredeljenimi odgovornostmi in pričakovanimi rezultati.

Ad 6. Center izvaja sistematično analizo problemov in akcijsko raziskovanje z namenom natančne opredelitve potreb, vzrokov in kontekstualnih dejavnikov, preden razvije in preizkusi inovativne rešitve. V procesu socialnih inovacij se posebna pozornost namenja začetni fazi diagnoze problema („spodbude, navdih in diagnoze“), ki vključuje opredelitev izzivov, ugotavljanje temeljnih vzrokov ter razlikovanje med simptomi in strukturnimi dejavniki.

Na operativni ravni center uporablja kombinacijo kvalitativnih in kvantitativnih metod, vključno z mapiranjem procesov, analizo uporabniških izkušenj, delavnicami za pridobivanje vpogledov, zbiranjem in analizo podatkov ter preizkušanjem hipotez. Rezultati analize se uporabijo za opredelitev problema, določitev meril uspešnosti in oblikovanje ukrepov v poznejših fazah inovacijskega cikla. Vloga inovacijskih ekip v javnem sektorju je prav v povezovanju raziskav in oblikovanja politik („vpliv na politiko prek raziskav“), kjer empirični vpogledi služijo kot podlaga za razvoj operativnih rešitev in priporočil.

Akcijsko raziskovanje je še posebej pomembno v situacijah, ko lokalnim oblastem in izvajalcem socialnih storitev primanjkuje zmogljivosti za sistematično zbiranje in analizo podatkov. Ta pomanjkanje zmogljivosti lahko vodi do načrtovanja ukrepov na podlagi domnev namesto na podlagi preverjenih informacij. V tem kontekstu center prevzema vlogo metodološke in analitične podpore ter zagotavlja strukturirano zbiranje podatkov in interpretacijo ugotovitev z namenom izboljšanja sistema socialnega varstva.

V okviru inovacijskih laboratorijev se poudarja tudi pomen terenskega dela in etnografskih pristopov, zlasti pri delu z ranljivimi in marginaliziranimi skupinami, da se pridobi globlje razumevanje njihovih potreb, vedenjskih vzorcev in ovir pri dostopu do storitev. Takšni pristopi omogočajo razvoj ukrepov, ki upoštevajo kontekst in so prilagojeni dejanskim izkušnjam uporabnikov. Na ta način analiza problemov in raziskovanje ukrepov predstavljata osrednjo razvojno funkcijo centra, ki zagotavlja, da inovativne rešitve temeljijo na dokazih, jasno opredeljenih potrebah in merljivih ciljih.

Ad 7. Center vzpostavi okvir za merjenje rezultatov socialnih inovacij, da se dokaže vrednost pilotnih rešitev, primerja možnosti in podaja informacije za odločitve o širitvi ali prilagajanju ukrepov. Merjenje uspešnosti je ključnega pomena tako za posamezne projekte kot za verodostojnost centra kot celote; podatki se uporabljajo za strateške razvojne in evalvacijske okvire, zanesljivi rezultati pa so še posebej pomembni za prepričevanje ključnih deležnikov.

Uporablja se načelo sorazmernosti: metode merjenja se izberejo glede na velikost in fazo inovacije, z jasno opredeljeno teorijo sprememb/logičnim modelom, ki strukturira zbiranje podatkov.

Poleg tega se v okviru inovacijskih laboratorijev poudarja, da je namen eksperimentiranja zagotoviti poti za širjenje uspešnih idej v sistematične prakse, kar predpostavlja primerljivo in pregledno predstavitev rezultatov.

Ad 8. Center krepi zmogljivosti partnerskih institucij in spodbuja razvoj kulture inovacij v sektorju socialnega varstva prek usposabljanja, mentorstva, interdisciplinarnega dela in vključevanja delavcev v razvoj in oblikovanje pilotnih rešitev. Dobra praksa vključuje vlaganje v razvoj znanj in spretnosti, oblikovanje interdisciplinarnih ekip ter uporabo inovacijskih laboratorijev kot „izobraževalnih središč“ v okviru pobude „r“ za izobraževanje zainteresiranih strani in strokovnjakov o inovativnih praksah, hkrati pa spodbuja organizacijsko kulturo, odprto za eksperimentiranje.

Vloga inovacijskih ekip vključuje tudi delavnice, usposabljanje in vključevanje uradnikov v oblikovanje pilotnih projektov, da se spremeni kultura in okrepi inovacijske kompetence znotraj javnih organov.

Ta funkcija zagotavlja, da inovacije ne ostanejo osamljeni „projektni dogodki“, ampak postanejo del vsakdanjega načina dela – prek prenosa metod, standardizacije orodij in ustvarjanja notranje baze znanja.

Ad 9. Center zagotavlja, da razvite in preizkušene rešitve niso omejene na pilotne projekte, ampak se načrtuje njihov prenos v redne procese in odgovornosti ustreznih organov. V praksi inovacijskih ekip je opazno, da le redke ekipe prevzamejo izvajanje javnih storitev v glavnem toku; izvajanje je zaupano pristojnim institucijam in javnim organom, zato je ključnega pomena, da se vnaprej jasno opredeli, kdo bo prevzel izvajanje in vključevanje rešitev v redno delovanje, pri čemer je treba že v zgodnji fazi vključiti partnerje iz ustreznih organizacij.

Funkcija predaje je zato povezana s fazo „ohranjanja“ – točko, na kateri inovacija postane vsakdanja praksa. V javnem sektorju to vključuje opredelitev proračuna, ekip in drugih virov, vključno z zakonodajnimi in organizacijskimi predpogoji.

Center zato razvija načrte za predajo, pripravi potrebno dokumentacijo in spremlja integracijo rešitev, hkrati pa zagotavlja institucionalno odgovornost in kontinuiteto izvajanja.

VI. NOTRANJI POSTOPKI IN PROTOKOLI CENTRA

V skladu z dejavnostjo 2.2 prijavnega obrazca, ki predvideva opredelitev strukture in funkcij centra ter razvoj notranjih postopkov in protokolov za izvajanje inovativnih praks in strategij sodelovanja, to poglavje določa operativni okvir za dejavnosti Centra za inovacije v socialnem varstvu.

Glede na to, da center nima pravne osebnosti in deluje kot programska dejavnost, povezana s partnerskimi institucijami v Republiki Hrvaški in Republiki Sloveniji, je vzpostavitev jasnih notranjih postopkov in protokolov ključni instrument za zagotavljanje: organizacijske doslednosti, postopkovne preglednosti, odgovornosti vodje dejavnosti, nadzorovanega obvladovanja tveganj in ponovljivosti inovacijskega procesa.

Notranji operativni okvir ne uvaja nove hierarhične strukture niti ne ustanavlja dodatnih upravnih organov, temveč določa način izvajanja že opredeljenih nalog Centra prek standardiziranih postopkov.

V okviru dela Centra se razlikujejo:

- postopki kot normativno opredeljen niz korakov, ki urejajo načrtovanje, izvajanje in ocenjevanje dejavnosti, ter
- protokolov kot operativnih dokumentov, ki urejajo postopke v posebnih situacijah (npr. začetek pilotnega posega, poročanje, prenos inovacije v sistem).

Poseben pomen se pripisuje dejstvu, da Center deluje v čezmejnem kontekstu, kar zahteva zagotavljanje usklajenega načrtovanja, izmenjave znanja in koordinacije med njegovimi razpršenimi enotami. Postopki in protokoli veljajo za vse dejavnosti Centra, ne glede na vir financiranja ali institucionalni kontekst izvajanja, v skladu z: veljavnimi predpisi Republike Hrvaške in Republike Slovenije, notranjimi akti partnerskih institucij, načelom fiskalne odgovornosti, načelom preglednosti in javne odgovornosti ter načelom sorazmernosti (stopnja formalizacije je prilagojena obsegu in kompleksnosti posamezne inovacije).

V nadaljevanju so podrobno opisani naslednji postopki in protokoli:

- Postopek za identifikacijo in izbor socialne inovacije – ureja način, na katerega se začne inovacijski proces, vire predlogov (akcijski načrti, raziskave, baza podatkov dobrih praks, i-team ter fizične in pravne osebe) ter izbirna merila (ustreznost, izvedljivost, usklajenost s strateškimi dokumenti in možnost merjenja učinka);

CENTINOSS

- Postopek za razvoj in pilotno izvajanje socialne inovacije – opredeljuje faze inovacijskega cikla (razvoj ideje, izdelava prototipa, pilotno izvajanje, dokumentiranje, vrednotenje), vključno z obveznostjo vodenja evidence in zbiranja podatkov;
- Postopek za ocenjevanje in odločanje o izvajanju na ravni celotnega sistema – ureja pripravo poročila o ocenjevanju, oceno vplivov, oblikovanje priporočila o širitvi, prilagoditvi ali prekinitvi inovacije ter pripravo predloga za institucionalno integracijo;
- Postopek za čezmejno usklajevanje in načrtovanje dela centra – opredeljuje metodo za usklajevanje delovnih načrtov decentraliziranih enot, vlogo čezmejnega koordinatorja, metodo za sprejemanje operativnih odločitev in izmenjavo znanja med partnerji;
- Postopek za upravljanje zbirke dobrih praks – ureja način zbiranja, evidentiranja, posodabljanja in izbire inovacij iz zbirke dobrih praks ter njihov letni pregled za pilotno testiranje;
- Postopek za izvajanje programa učenja s pomočjo dela v korist skupnosti – opredeljuje metodo za prepoznavanje izzivov, sodelovanje z akademskimi partnerji, uporabo prostorov in opreme, odgovornosti mentorjev ter dokumentiranje rezultatov;
- Protokol za začetek pilotnega posega – se uporabi pred začetkom pilotne faze (opredeljuje: cilje, trajanje, vzorec, odgovorne osebe, kazalnike uspešnosti);
- Protokol o poročanju in preglednosti – se uporablja ob zaključku pilotne faze (opredeljuje: vsebino poročila o evalvaciji, način predstavitve rezultatov, način komuniciranja s partnerji in predstavniškimi organi);
- Protokol za uporabo prostorov in opreme Centra – velja za dejavnosti i-ekipe in učenje s pomočjo dela v korist skupnosti (opredeljuje: rezervacije, odgovornosti mentorjev, evidence uporabe) ter
- Protokol o predaji inovacij – velja ob odločitvi o vključitvi inovacije v glavni sistem (opredeljuje: predajo odgovornosti pristojnemu organu, zahtevano dokumentacijo, izvedbeni načrt).

A. POSTOPEK ZA IDENTIFIKACIJO IN IZBIRO DRUŽBENIH INOVACIJ

Člen 1.

(Namen in cilj postopka)

Ta postopek ureja prepoznavanje, predlaganje, ocenjevanje in izbor socialnih inovacij, ki jih bo Center za inovacije v socialnem varstvu razvil in preizkusil v okviru svojih programskih dejavnosti.

Cilj postopka je zagotoviti pregleden, dosleden in merljiv način za začetek inovacijskega cikla v skladu s funkcijami Centra, kot so opredeljene v dokumentu.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Postopek se uporablja za vse predloge socialnih inovacij, ki se obravnavajo za: razvoj nove rešitve, prilagoditev obstoječe dobre prakse, pilotno testiranje v partnerskih institucijah in vključitev inovacije v sistem socialnega varstva.

Postopek se uporablja za obe decentralizirani enoti Centra (Republika Hrvaška in Republika Slovenija), z obveznim čezmejnimi usklajevanjem.

Člen 3.

(Viri predloga za socialno inovacijo)

Predlog za socialno inovacijo lahko izhaja iz: rezultatov akcijskega raziskovanja in analize problemov, veljavnih strateških in akcijskih dokumentov partnerskih institucij, zbirke dobrih praks, vzpostavljene v okviru Centra, predlogov članov čezmejne inovacijske skupine (i-team), predlogov, prejetih v okviru javnega razpisa za inovacije (če je bil objavljen), ter pobud partnerskih institucij.

Člen 4.

(Merila za ocenjevanje predlogov)

Pri obravnavanju predlogov za socialne inovacije se ocenjujejo naslednja merila:

- skladnost s strateškimi in akcijskimi dokumenti,
- ustreznost za ciljne skupine (starejše osebe in osebe z duševnimi motnjami),
- jasno opredeljeni cilji glede problema in ukrepov,

- izvedljivost pilotnega izvajanja v okviru obstoječega institucionalnega okvira,
- možnost merjenja učinkov,
- potencial za prenos v splošne procese javne uprave,
- čezmejna dodana vrednost (če je to primerno).

Ocena temelji na razpoložljivih podatkih in kontekstualni analizi.

Člen 5.

(Postopek obravnave)

Vodja decentralizirane enote opravi začetno analizo predloga.

Predlog se predloži čezmejnemu koordinatorju in članom i-tima v strokovno obravnavo.

V primeru inovacije s čezmejnimi pomenom je obvezno posvetovanje z obema decentraliziranimi enotama.

Razprava o predlogu mora vključevati oceno institucionalnih, organizacijskih in finančnih pogojev za pilotno izvedbo.

Člen 6.

(Sprejemanje odločitev)

(1) Odločitev o začetku razvoja in pilotnega izvajanja socialne inovacije sprejme vodja decentralizirane enote.

(2) Odločitev mora vsebovati:

- ime inovacije,
- opis obravnavanega problema,
- cilje pilotnega izvajanja,
- načrtovani obseg in trajanje pilotnega izvajanja,
- odgovorne osebe
- okvirna merila uspešnosti.

Člen 7.

(Dokumentacija)

V skladu s tem postopkom se pripravi naslednja dokumentacija:

- obrazec za predlog socialne inovacije,
- zapisnik strokovnega pregleda,
- Sklep o začetku pilotnega izvajanja.

Dokumentacija se arhivira v decentralizirani enoti, ki je začela postopek, in se predloži v pregled čezmejnemu koordinatorju.

Člen 8.

(Načelo sorazmernosti)

Stopnja formalizacije postopka je prilagojena obsegu in zapletenosti predlagane inovacije, pri čemer se upoštevata načela sorazmernosti in operativne učinkovitosti.

Člen 9

(Zaključne določbe)

Ta postopek se uporablja za vse inovacijske pobude Centra, ne glede na vir financiranja, v skladu z veljavnimi predpisi Republike Hrvaške in Republike Slovenije ter notranjimi akti partnerskih institucij.

B. POSTOPEK ZA RAZVOJ IN PILOTNO IZVAJANJE SOCIALNE INOVACIJE

Člen 1

(Namen)

Ta postopek ureja način razvoja, preizkušanja in dokumentiranja socialne inovacije po sprejetju odločitve o njenem zagonu.

Člen 2

(Področje uporabe)

Ta postopek se uporablja za vse inovacije, za katere je bila sprejeta odločitev v skladu s postopkom 1.

Člen 3.

(Razvoj inovativne rešitve)

Vodja decentralizirane enote v sodelovanju s čezmejno inovacijsko skupino pripravi operativni načrt za pilotno izvajanje.

Operativni načrt mora vsebovati:

- opis rešitve,
- cilje in pričakovane rezultate,
- ciljno skupino,
- trajanje pilotne izvedbe,
- odgovorne osebe,
- kazalniki uspešnosti.

Člen 4.

(Pilotno izvajanje)

Pilotno izvajanje se izvaja na jasno opredeljenem in omejenem vzorcu uporabnikov ali organizacijskih enot.

Pilotno izvajanje poteka v okviru obstoječih institucionalnih zmogljivosti partnerjev.

Med izvajanjem se vodi evidenca dejavnosti in zbirajo podatki, potrebni za ocenjevanje.

Člen 5.

(Spremljanje)

Vodja decentralizirane enote je odgovoren za spremljanje izvajanja in pripravo potrebne dokumentacije.

Člen 6.

(Priprava ocene)

Po zaključku pilotnega izvajanja se pripravi dokumentacija o ocenjevanju, ki predstavlja podlago za uporabo postopka ocenjevanja in odločanja o uvedbi sistema na celotni ravni.

Člen 7

(Odgovornosti)

Za izvajanje tega postopka so odgovorni:

- vodja decentralizirane enote,
- čezmejni koordinator (med drugim za zagotavljanje skladnosti in izmenjavo znanja),
- člani čezmejne inovacijske skupine, vključeni v izvajanje.

Člen 8.

(Zaključne določbe)

Ta postopek se uporablja za vse pilotne dejavnosti Centra v skladu z veljavnimi predpisi Republike Hrvaške in Republike Slovenije ter notranjimi akti partnerskih institucij.

C. POSTOPEK ZA OCENJEVANJE IN ODLOČANJE O SISTEMSKI INTEGRACIJI

Člen 1.

(Namen)

Ta postopek določa metodo za izvedbo ocenjevanja socialne inovacije po zaključku pilotne izvedbe ter postopek za sprejemanje odločitev o njeni nadaljnji uporabi, prilagoditvi ali vključitvi v redne procese sistema socialnega varstva.

Cilj tega postopka je zagotoviti, da odločitev o nadaljnji uporabi inovacije temelji na zbranih podatkih, merljivih kazalnikih in oceni institucionalne izvedljivosti.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta postopek se uporablja za vse socialne inovacije, za katere je bila izvedena pilotna izvedba v skladu s Postopkom za razvoj in pilotno izvedbo socialne inovacije.

Člen 3.

(Priprava poročila o oceni)

Po zaključku pilotnega izvajanja se pripravi poročilo o ocenjevanju.

Ocenjevalno poročilo mora vsebovati:

- opis izvedene inovacije,
- trajanje in obseg pilotnega izvajanja,
- dosežene rezultate v zvezi z opredeljenimi kazalniki uspešnosti,
- analizo organizacijskih in finančnih posledic,
- oceno trajnosti in potenciala za širšo uporabo,
- opredelitev morebitnih tveganj in omejitev.

Ocena temelji na dokumentaciji, zbrani med pilotno izvedbo, vključno z evidenco dejavnosti in zbranimi podatki.

Člen 4.

(Obravnava rezultatov)

Poročilo o oceni pregleda vodja decentralizirane enote v posvetovanju s čezmejnimi koordinatorjem in člani čezmejnne inovacijske skupine.

V primeru inovacij s čezmejnimi vplivom se rezultati ocene obravnavajo v usklajevanju z obema decentraliziranimi enotama.

Člen 5.

(Možne odločitve)

Na podlagi poročila o ocenjevanju se lahko sprejme ena od naslednjih odločitev:

- nadaljevanje in razširitev uporabe inovacije,
- prilagoditev inovacije in ponovno pilotno izvajanje,
- zaustavitev nadaljnjega razvoja,
- začetek procesa vključevanja inovacije v redne procese javne uprave.

Odločitev mora biti utemeljena in temeljiti na ugotovitvah ocene.

Člen 6.

(Prehod v sistem)

V primeru odločitve o vključitvi inovacije v redne procese se pripravi osnutek izvedbenega načrta.

Izvedbeni načrt lahko vključuje:

- opis potrebnih organizacijskih prilagoditev,
- okvir za oceno finančnih vplivov,
- predlog sprememb notranjih predpisov gostujoče institucije, kjer je to primerno.

Prenos inovacije se izvede v okviru obstoječih institucionalnih struktur partnerjev, brez ustanovitve nove organizacijske enote.

Člen 7.

(Dokumentacija)

V okviru tega postopka se pripravi:

- poročilo o oceni,
- zapisnik o obravnavi rezultatov,
- odločitev o nadaljnji uporabi ali prenosu inovacije,
- izvedbeni načrt (če je to primerno).

Dokumentacija se arhivira v decentralizirani enoti in predloži čezmejnemu koordinatorju za arhiviranje in izmenjavo znanja.

Člen 8.

(Odgovornosti)

Za izvajanje tega postopka so odgovorni:

- vodja decentralizirane enote,
- čezmejni koordinator (na področju skladnosti in usklajevanja),
- člani čezmejne inovacijske skupine, vključeni v ocenjevanje.

Gostiteljska institucija zagotavlja administrativno podporo v okviru svojih obstoječih zmogljivosti.

Člen 9.

(Načelo preglednosti in sorazmernosti)

Ocenjevanje in sprejemanje odločitev morata potekati pregledno, pri čemer mora biti stopnja formalizacije sorazmerna z obsegom in zapletenostjo inovacije.

D. POSTOPEK ZA ČEZMEJNO KOORDINACIJO IN NAČRTOVANJE DELA CENTRA

Člen 1

(Namen)

Ta postopek ureja način čezmejnega usklajevanja, načrtovanja dela in izmenjave informacij med razpršenimi enotami centra v Republiki Hrvaški in Republiki Sloveniji.

Cilj tega postopka je zagotoviti usklajeno delovanje centra kot enotne programske dejavnosti ob upoštevanju organizacijskih okvirov partnerskih institucij.

Člen 2

(Področje uporabe)

Ta postopek se uporablja za:

- načrtovanje letnih in operativnih dejavnosti Centra,
- usklajevanje pilotnih projektov in raziskovalnih dejavnosti,
- izmenjavo podatkov in ugotovitev ocenjevanja,
- skupno predstavitev rezultatov centra.

Člen 3.

(Načela čezmejnega usklajevanja)

Čezmejno usklajevanje temelji na naslednjih načelih:

- vzajemnost in enakopravnost decentraliziranih enot,
- preglednost pri izmenjavi informacij,
- upoštevanje veljavnih predpisov Republike Hrvaške in Republike Slovenije,
- z racionalno uporabo obstoječih institucionalnih zmogljivosti.

Člen 4.

(Načrtovanje dela)

Vsaka decentralizirana enota pripravi osnutek letnega načrta dejavnosti v okviru svojih programskih prednostnih nalog.

Osnutki načrtov se predložijo čezmejnemu koordinatorju za usklajevanje in pripravo konsolidirane različice delovnega načrta centra.

Usklajeni delovni načrt mora vsebovati:

- načrtovane inovacijske pobude,
- načrtovane pilotne projekte,
- dejavnosti v zvezi z zbirko dobrih praks,
- dejavnosti za učenje v skupnosti,
- načrt za čezmejna srečanja in izmenjavo znanja.

Člen 5.

(Koordinacijska srečanja)

Čezmejni koordinator organizira in usklajuje redna srečanja decentraliziranih enot.

Srečanja potekajo po potrebi, vsaj enkrat v obdobju izvajanja pomembnih inovacijskih dejavnosti.

Za vsako srečanje se sestavi zapisnik, ki vsebuje sklepe in dogovorjene dejavnosti.

Člen 6.

(Izmenjava informacij in dokumentacije)

Decentralizirane enote morajo med seboj izmenjavati:

- odločitve o začetku inovacij,
- operativne načrte za pilotno izvajanje,
- poročila o ocenjevanju,
- načrte za izvajanje sistema.

Dokumentacija se predloži čezmejnemu koordinatorju za arhiviranje in usklajevanje.

Člen 7.

(Vloga čezmejnega koordinatorja)

Čezmejni koordinator:

- zagotavlja usklajenost delovnih načrtov,
- spremlja izvajanje skupnih dejavnosti,
- spodbuja izmenjavo dobrih praks med decentraliziranimi enotami,
- usklajuje skupno predstavitev rezultatov centra.

Člen 8.

(Skupna predstavitev rezultatov)

Rezultati dela centra se lahko predstavijo skupaj, po predhodnem usklajevanju vsebine in sporočil med decentraliziranimi enotami.

Člen 9

(Načelo sorazmernosti)

Intenzivnost in pogostost usklajevalnih dejavnosti se prilagodita obsegu in zapletenosti načrtovanih inovacijskih dejavnosti.

Člen 10

(Zaključne določbe)

Ta postopek se uporablja za vse čezmejne dejavnosti centra in se izvaja v okviru obstoječih institucionalnih zmogljivosti partnerjev.

E. POSTOPEK UPRAVLJANJA ZA ZBIRKO DOBRIH PRAKS

Člen 1

(Namen)

Ta postopek ureja vzpostavitev, upravljanje, posodabljanje in uporabo zbirke podatkov o dobrih praksah na področju socialnih inovacij v okviru Centra za inovacije v socialnem varstvu.

Namen tega postopka je zagotoviti sistematičen pristop k prepoznavanju, analizi in prilagajanju preverjenih socialnih inovacij iz drugih institucionalnih in teritorialnih kontekstov za njihovo morebitno uporabo v Republiki Hrvaški in Republiki Sloveniji.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta postopek se uporablja za:

- prepoznavanje relevantnih socialnih inovacij na ravni Evropske unije in zunaj nje,
- analizo pogojev za njihovo uporabnost,
- vnos in posodabljanje podatkov v bazo podatkov dobrih praks,
- uporabo zbirke podatkov kot vira za sprožanje inovacijskih pobud.

Člen 3.

(Vsebina zbirke podatkov o dobrih praksah)

Zbirka podatkov o dobrih praksah vsebuje pregled socialnih inovacij, ki so bile preizkušene in dokumentirane v praksi.

Za vsako inovacijo se zabeležijo vsaj naslednji podatki:

- ime inovacije,
- vodilna država in institucija,
- kratek opis rešitve,
- ciljna skupina,
- ključni elementi modela izvajanja,
- kontaktni podatki vodje inovacije (če so javno dostopni),

CENTINOSS

- ocena možnosti prilagoditve lokalnim razmeram.

Člen 4.

(Prepoznavanje inovacij)

Prepoznavanje potencialnih dobrih praks izvajajo:

- vodje decentraliziranih enot,
- čezmejni koordinator,
- člani čezmejne inovacijske skupine.

Viri za prepoznavanje lahko vključujejo: mednarodne projekte in mreže, strokovne publikacije in baze podatkov, partnerske institucije ter rezultate mednarodnega sodelovanja Centra.

Člen 5.

(Analiza uporabnosti)

Preden se inovacija vnese v bazo podatkov, se opravi osnovna analiza njene uporabnosti v lokalnem kontekstu.

Analiza vključuje oceno:

- regulativnih pogojev,
- organizacijske zmogljivosti,
- finančnih posledic,
- morebitne ovire pri izvajanju.

Člen 6.

(Posodabljanje zbirke podatkov)

Zbirka podatkov o dobrih praksah se posodablja vsaj enkrat letno.

Posodobitev vključuje:

- vključitev novih inovacij,
- revizijo obstoječih zapisov,
- označevanje inovacij, ki so bile preučene ali preizkušene v lokalnem kontekstu.

Člen 7.

(Uporaba zbirke podatkov v inovacijskem ciklu)

Zbirka dobrih praks se uporablja kot eden od virov za začetek postopka prepoznavanja socialnih inovacij v skladu s Postopkom za prepoznavanje in izbor socialnih inovacij.

Pri obravnavanju inovacije iz zbirke podatkov se pripravi kratka ocena prilagodljivosti, ki služi kot podlaga za odločitev o začetku pilotne izvedbe.

Člen 8.

(Izmenjava znanja)

Podatki iz zbirke podatkov se lahko uporabijo za:

- čezmejno izmenjavo znanja med decentraliziranimi enotami,
- obveščanje partnerjev in zainteresiranih strani,
- pripravo strokovnih srečanj in konferenc.

Izmenjava podatkov poteka v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov in avtorskih pravicah.

Člen 9.

(Odgovornosti)

Za izvajanje tega postopka so odgovorni:

- vodje decentraliziranih enot,
- čezmejni koordinator (na področju skladnosti in usklajevanja),
- člani čezmejne inovacijske skupine, vključeni v analizo in posodabljanje.

Člen 10.

(Zaključne določbe)

Ta postopek se uporablja za vse dejavnosti centra, ki vključujejo prenos in prilagajanje dobrih praks, ob upoštevanju organizacijskih okvirov partnerskih institucij.

F. POSTOPEK ZA IZVAJANJE PROGRAMA UČENJA O DRUŽBENIH KORISTIH

Člen 1.

(Namen)

Ta postopek ureja načrtovanje, organizacijo in izvajanje programa učenja v sodelovanju s skupnostjo v okviru Centra za inovacije v socialnem varstvu.

Cilj tega postopka je zagotoviti strukturirano povezovanje visokošolskega sistema in sistema socialnega varstva prek vključevanja študentov v reševanje konkretnih družbenih izzivov, s podporo mentorjev in dokumentiranjem rezultatov.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta postopek se uporablja za vse dejavnosti učenja v sodelovanju s skupnostjo, ki se izvajajo v sodelovanju z visokošolskimi institucijami v Republiki Hrvaški in Republiki Sloveniji v okviru programskih dejavnosti Centra.

Člen 3.

(Načrtovanje dejavnosti)

Družbeno koristne učne dejavnosti se načrtujejo letno v okviru delovnega načrta Centra.

Načrt dejavnosti lahko vključuje:

- seznam družbenih izzivov iz sistema socialnega varstva,
- opis pričakovanih rezultatov dela študentov,
- približno število vključenih študentov,
- predvideno trajanje dejavnosti.

Socialni izzivi se opredelijo v sodelovanju s partnerskimi institucijami.

Člen 4.

(Sodelovanje z visokošolskimi institucijami)

Sodelovanje z visokošolskimi institucijami poteka na podlagi sporazuma o sodelovanju.

Sporazum ureja:

- obseg sodelovanja,
- odgovornosti vpletenih strani,
- način mentorstva za študente,
- metodo priznavanja dejavnosti v okviru študijskih programov, kjer je to primerno.

Člen 5.

(Organizacija in izvajanje dejavnosti)

Družbeno koristne učne dejavnosti se izvajajo z mentorsko podporo strokovnjakov iz sistema socialnega varstva in Centra.

Dejavnosti lahko vključujejo:

- analizo obstoječih storitev,
- kartiranje izkušenj uporabnikov,
- razvoj predlogov za izboljšave,
- sodelovanje v akcijskem raziskovanju,
- ustvarjanje prototipov in orodij za ocenjevanje.

Dejavnosti se izvajajo v okviru obstoječih institucionalnih zmogljivosti partnerjev.

Člen 6.

(Uporaba prostorov in opreme)

Prostori in oprema centra se lahko uporabljajo za izvajanje dejavnosti v korist skupnosti v skladu z notranjimi pravili gostujoče institucije.

Oseba, odgovorna za organizacijo in nadzor uporabe prostorov, je tista, ki je določena v sporazumu o sodelovanju ali načrtu dejavnosti.

Člen 7.

(Dokumentacija in evalvacija)

Po zaključku dejavnosti se pripravi povzetek poročila, ki lahko vključuje:

- opis izvedenih dejavnosti,
- dosežene rezultate,
- priporočila za izboljšanje storitev.

Rezultati študentskega dela lahko služijo kot podlaga za sprožitev inovacijskih pobud v skladu s Postopkom za identifikacijo in izbor socialne inovacije.

Člen 8.

(Odgovornosti)

Za izvajanje tega postopka so odgovorni:

- vodja oddaljene enote,
- mentorji, vključeni v izvajanje dejavnosti,
- čezmejni koordinator (v delu, ki se nanaša na izmenjavo izkušenj med decentraliziranimi enotami).

Gostiteljska institucija zagotavlja administrativno in organizacijsko podporo v okviru svojih obstoječih zmogljivosti.

Člen 9.

(Načelo sorazmernosti)

Obseg in intenzivnost dejavnosti učenja s pomočjo dela v korist skupnosti sta prilagojena razpoložljivim zmogljivostim in potrebam sistema socialnega varstva.

Člen 10.

(Zaključne določbe)

Ta postopek se uporablja za vse družbeno koristne učne dejavnosti v okviru Centra, v skladu z veljavnimi predpisi Republike Hrvaške in Republike Slovenije ter notranjimi akti partnerskih institucij.

G. PROTOKOL ZA ZAČETEK PILOTNE INTERVENCIJE

Člen 1

(Namen)

Ta protokol ureja postopek za uradni začetek pilotnega izvajanja socialne inovacije po sprejetju sklepa v skladu s Postopkom za identifikacijo in izbor socialne inovacije ter Postopkom za razvoj in pilotno izvajanje socialne inovacije.

Namen tega protokola je zagotoviti:

- jasno opredeljene cilje in obseg pilotnega posega,
- natančno opredelitev odgovornosti,
- določitev kazalnikov uspešnosti pred začetkom izvajanja,
- nadzorovano obvladovanje tveganj,
- preglednost in dokumentiranje začetka pilotnih dejavnosti.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta protokol se uporablja za vse pilotne intervencije, ki se izvajajo v okviru Centra, ne glede na vir financiranja in institucionalni okvir njihovega izvajanja.

Protokol se uporablja v obeh decentraliziranih enotah Centra in, kjer je to primerno, pri čezmejnem usklajevanju.

Člen 3.

(Pogoji za začetek pilotnega posega)

Pilotni ukrep se lahko začne izvajati le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- sprejet je bil uradni sklep o začetku izvajanja inovacije,
- pripravljen je operativni načrt za pilotno izvajanje,
- opredeljeni so kazalniki uspešnosti,
- vzpostavljeni so institucionalni in organizacijski pogoji za izvedbo,
- zagotovljene so minimalne operativne zmogljivosti (prostor, čas, odgovorne osebe).

Člen 4.

(Obrazec za začetek pilotnega posega)

Pred začetkom izvajanja je treba pripraviti obrazec za začetek pilotnega posega, ki mora vsebovati vsaj:

- Ime inovacije
- Kratek opis obravnavanega problema
- Cilje pilotnega posega
- Trajanje pilotne faze
- Opredeljen vzorec (uporabniki / organizacijske enote)
- Odgovorne osebe
- Opredeljeni kazalniki uspešnosti
- Načrt zbiranja podatkov
- Ugotovljena tveganja in ukrepi za njihovo zmanjšanje
- Ocena organizacijskih posledic
- Obrazec podpiše vodja decentralizirane enote.

V primeru čezmejnega pomena se obrazec predloži čezmejnemu koordinatorju za arhiviranje in usklajevanje.

Člen 5.

(Opredelitev kazalnikov uspešnosti)

Kazalniki uspešnosti morajo biti:

- jasno merljivi,
- časovno omejeni,
- povezani s cilji ukrepa,
- sorazmerni z obsegom pilotne dejavnosti.

Kazalniki lahko vključujejo kvantitativne in kvalitativne elemente.

Pilotni ukrep se ne more začeti brez vnaprej določenih kazalnikov.

Člen 6.

(Upravljanje tveganj)

Pred začetkom pilotnega posega se opravi izhodiščna ocena tveganj, ki vključuje:

- organizacijska tveganja,
- operativna tveganja,
- regulativna tveganja,
- tveganja za ugled.

Za ugotovljena tveganja se opredelijo ustrezni ukrepi za njihovo zmanjšanje.

Člen 7.

(Zapis o začetku izvajanja)

Za datum začetka pilotnega ukrepa se šteje datum, zabeležen v obrazcu za začetek pilotnega ukrepa.

Vodja decentralizirane enote je odgovoren za:

- arhiviranje dokumentacije,
- obveščanje vpletenih zainteresiranih strani,
- zagotavljanje skladnosti z veljavnimi predpisi.

Člen 8.

(Odgovornosti)

Za izvajanje tega protokola so odgovorni:

- vodja decentralizirane enote,
- člani čezmejne inovacijske skupine, vključeni v pilotni projekt,
- čezmejni koordinator (na področju skladnosti in izmenjave informacij).

Člen 9.

(Načelo sorazmernosti)

Stopnja formalizacije in obseg dokumentacije se prilagodita kompleksnosti pilotnega posega, ob upoštevanju načel sorazmernosti in operativne učinkovitosti.

H. PROTOKOL O POROČANJU IN TRANSPARENTNOSTI

Člen 1.

(Namen)

Ta protokol ureja poročanje o dejavnostih Centra za inovacije v socialnem varstvu in zagotavlja preglednost njegovega dela v odnosu do partnerskih institucij, pristojnih organov in širše javnosti.

Namen tega protokola je zagotoviti:

- pravočasno in natančno dokumentiranje rezultatov inovacijskih dejavnosti,
- utemeljeno odločanje o nadaljnji uporabi inovacij,
- institucionalno odgovornost,
- javno prepoznavnost dela Centra,
- spoštovanje načel preglednosti in finančne odgovornosti.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta protokol se uporablja za:

- pilotne intervencije,
- akcijsko raziskovanje,
- dejavnosti učenja s pomočjo dela v skupnosti,
- dejavnosti v zvezi z zbirko dobrih praks,
- dejavnosti čezmejnega sodelovanja.

Protokol se uporablja v obeh decentraliziranih enotah Centra.

Člen 3.

(Vrste poročil)

V okviru dela centra se pripravijo naslednje vrste poročil:

- Poročilo o oceni pilotnega posega
- Povzetek letnega poročila o delu centra
- Poročila o izvajanju programa učenja s pomočjo dela v korist skupnosti
- Tematska poročila (če je potrebno)

Vrsta poročila mora ustrezati obsegu in pomembnosti izvedene dejavnosti.

Člen 4.

(Vsebina poročila o ocenjevanju)

Poročilo o oceni pilotnega posega mora vsebovati vsaj:

- opis inovacije in ciljev pilotnega izvajanja,
- obdobje in obseg izvajanja,
- dosežene rezultate v zvezi z opredeljenimi kazalniki uspešnosti,
- analizo organizacijskih in finančnih posledic,
- oceno trajnosti in prilagodljivosti,
- ugotovljena tveganja in omejitve,
- priporočilo za nadaljnje ukrepanje.

Poročilo mora temeljiti na dokumentaciji in podatkih, zbranih med pilotno fazo.

Člen 5.

(Letno poročilo o delu centra)

Letno poročilo o delu centra mora vsebovati:

- pregled izvedenih inovativnih pobud,
- pregled pilotnih dejavnosti in njihovega stanja,
- dejavnosti v zvezi z zbirko dobrih praks,
- dejavnosti učenja v skupnosti,

- dejavnosti čezmejnega sodelovanja,
- povzetek finančnih posledic (če je to primerno).

Letno poročilo se pripravi na ravni decentralizirane enote in predloži čezmejnemu koordinatorju za konsolidacijo.

Člen 6.

(Preglednost do partnerskih institucij)

Ocene in letna poročila se predložijo:

- gostiteljskim institucijam,
- pristojnim organom (če je to primerno),
- čezmejnemu koordinatorju.

V primeru dejavnosti, ki vključujejo proračunska sredstva, se poročanje izvaja v skladu z veljavnimi predpisi in notranjimi pravili partnerskih institucij.

Člen 7.

(Javna prepoznavnost)

Povzetki poročil o rezultatih inovacijskih dejavnosti se lahko javno objavijo prek:

- spletnih strani partnerskih institucij,
- strokovnih dogodkov in konferenc,
- publikacij in strokovnih člankov.

Objava podatkov mora biti v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov in drugo veljavno zakonodajo.

Člen 8.

(Načelo sorazmernosti)

Podrobnost poročila mora biti sorazmerna:

- obsegu inovacije,
- obsegu uporabljenih virov,
- institucionalnemu pomenu ukrepa.

Manjše pilotne dejavnosti se lahko dokumentirajo s kratkim poročilom, medtem ko sistematično pomembne inovacije zahtevajo obsežnejšo analizo.

Člen 9.

(Odgovornosti)

Za izvajanje tega protokola so odgovorni:

- vodja decentralizirane enote (poročanje),
- čezmejni koordinator (usklajevanje in konsolidacija),
- člani čezmejne inovacijske skupine, vključeni v izvajanje dejavnosti.

Gostiteljska institucija zagotavlja administrativno podporo v okviru svojih obstoječih zmogljivosti.

Člen 10.

(Prepoznavnost in komuniciranje projekta CENTINOSS)

V poročilih in javni komunikaciji o delu centra je treba ustrezno navesti, da je bil center ustanovljen v okviru projekta čezmejnega sodelovanja Interreg Slovenija-Hrvaška „Center za inovacije v socialnem varstvu – CENTINOSS“.

Vse javne predstavitve, publikacije in komunikacijski materiali, povezani z dejavnostmi, razvitimi v okviru projekta CENTINOSS, morajo biti v skladu s pravili o prepoznavnosti programa Interreg in veljavnimi komunikacijskimi standardi Evropske unije.

Po zaključku izvajanja projekta lahko center v svojih sporočilih navaja, da je bil ustanovljen s podporo programa Interreg, v skladu z veljavnimi pravili o uporabi vizualne identitete in logotipov Evropske unije.

Člen 11.

(Zaključne določbe)

Ta protokol se uporablja za vse dejavnosti Centra in predstavlja obvezni okvir za dokumentiranje rezultatov ter zagotavljanje preglednosti njegovega dela.

I. PROTOKOL O UPORABI PROSTOROV IN OPREME CENTRA

Člen 1.

(Namen)

Ta protokol ureja uporabo prostorov in opreme Centra za inovacije v socialnem varstvu v njegovih oddaljenih enotah v Republiki Hrvaški in Republiki Sloveniji.

Namen tega protokola je zagotoviti:

- pregledno in odgovorno uporabo prostorov in opreme,
- jasno opredelitev odgovornosti uporabnikov,
- ohranjanje lastnine gostiteljskih institucij,
- upoštevanje notranjih pravil partnerskih institucij,
- ustrezno evidentiranje uporabe virov.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta protokol se uporablja za:

- prostore decentraliziranih enot Centra,
- opremo, pridobljeno v okviru projekta CENTINOSS,
- opremo in vire, ki jih zagotovijo gostiteljske institucije,
- dejavnosti i-team,
- dejavnosti učenja s pomočjo dela v korist skupnosti,
- pilotne dejavnosti in druge programske dejavnosti Centra.

Člen 3.

(Načela uporabe)

Uporaba prostorov in opreme temelji na naslednjih načelih:

- namenska uporaba (izključno za dejavnosti Centra),
- odgovorno ravnanje,

- racionalna raba virov,
- varovanje lastnine gostujoče institucije,
- preglednost in vodenje evidence.

Prostori in oprema se ne smejo uporabljati za komercialne namene ali za dejavnosti, ki niso povezane s programskimi dejavnostmi centra.

Člen 4.

(Rezervacija prostorov)

Uporaba prostorov Centra se načrtuje vnaprej.

Rezervacijo prostorov odobri vodja podružnice ali njegov pooblaščen zastopnik.

Za vsako načrtovano dejavnost se zabeleži:

- naslov dejavnosti,
- odgovorna oseba,
- datum in čas uporabe,
- predvideno število udeležencev.

Člen 5.

(Odgovornost za uporabo prostorov)

Oseba, navedena v rezervaciji, je odgovorna za organizacijo in nadzor dejavnosti v prostorih Centra.

Odgovorna oseba mora:

- zagotoviti, da se prostor uporablja v skladu z namenom,
- nadzorovati pravilno uporabo opreme,
- poskrbeti, da se prostor po končani dejavnosti vrne v urejenem stanju.

Člen 6.

(Uporaba opreme)

Oprema centra se sme uporabljati izključno za izvajanje programskih dejavnosti.

To velja zlasti za:

- tehnično in multimedijsko opremo,
- računalniško opremo,
- 3D-tehnologijo in drugo specializirano opremo.

Uporaba specializirane opreme je dovoljena le osebam, ki so bile za to usposobljene, ali pod nadzorom pooblaščenih oseb.

Člen 7.

(Evidentiranje uporabe opreme)

Za opremo višje vrednosti se vodi evidenca uporabe.

Zapis lahko vsebuje:

- datum uporabe,
- ime dejavnosti,
- ime odgovorne osebe,
- morebitne tehnične opombe.

V primeru poškodbe ali okvare mora odgovorna oseba nemudoma obvestiti vodjo oddaljene enote.

Člen 8.

(Upoštevanje notranjih predpisov)

Uporaba prostorov in opreme mora biti v skladu z:

- notranjimi predpisi gostujoče institucije,
- predpisi o varnosti in zdravju pri delu,
- pravili o varstvu osebnih podatkov,
- politikami varnosti informacijskih sistemov.

V primeru nespoštovanja se uporabljajo določbe notranjih predpisov gostujoče institucije.

Člen 9.

(Uporaba v okviru učenja z delom v korist skupnosti)

V primeru uporabe prostorov in opreme za dejavnosti učenja z delom v korist skupnosti:

- je za organizacijo dejavnosti odgovoren mentor ali odgovorna oseba iz visokošolske ustanove,
- študenti uporabljajo opremo pod nadzorom mentorja ali pooblaščenih oseb.

Podrobnosti se lahko dodatno uredijo s sporazumom o sodelovanju z visokošolsko ustanovo.

Člen 10.

(Čezmejno usklajevanje)

V primeru skupnih čezmejnih dejavnosti se uporaba prostorov in opreme usklajuje med razpršenimi enotami prek čezmejnega koordinatorja.

Člen 11.

(Načelo sorazmernosti)

Raven formalizacije in vodenja evidenc se prilagodi obsegu dejavnosti v skladu z načeloma sorazmernosti in operativne učinkovitosti.

Člen 12

(Zaključne določbe)

Ta protokol se uporablja za vse dejavnosti centra in ne ustvarja nove pravne osebe ali ločenega premoženjskega režima, temveč se izvaja v okviru obstoječih institucionalnih struktur partnerjev.

J. PROTOKOL O VKLJUČEVANJU INOVACIJ V REDNE PROCESSE JAVNE UPRAVE IN SISTEMA SOCIALNEGA VARSTVA

Člen 1.

(Namen)

Ta protokol ureja način prenosa socialne inovacije iz pilotne izvedbene faze v redne procese in odgovornosti javne uprave ter institucij v okviru sistema socialnega varstva.

Cilj tega protokola je zagotoviti:

- institucionalno vključitev uspešno preizkušenih rešitev,
- jasno opredelitev odgovornosti za nadaljnje izvajanje,
- kontinuiteto dejavnosti po zaključku pilotne faze,
- trajnost inovacije znotraj obstoječih organizacijskih struktur.

Člen 2.

(Področje uporabe)

Ta protokol se uporablja za socialne inovacije, za katere je bilo v skladu s postopkom ocenjevanja in odločanja o sistemski integraciji sprejeto odločitev, da se vključijo v redne procese.

Člen 3.

(Pogoji za začetek prenosa)

Prenos inovacije se lahko začne le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- pripravljeno je bilo poročilo o ocenjevanju,
- ugotovljeni so bili merljivi učinki pilotnega posega,
- so bili opredeljeni organizacijski in finančni pogoji za integracijo,
- določena je pristojna služba ali organizacijska enota, odgovorna za izvajanje.

Člen 4.

(Načrt za prenos inovacij)

Pred uradnim prenosom se pripravi načrt za prenos inovacij.

Načrt prenosa mora vsebovati vsaj:

- opis inovacije in doseženih rezultatov
- Razloge za vključitev v redni sistem
- Določitev pristojnega organa ali organizacijske enote
- opis potrebnih organizacijskih prilagoditev
- Oceno finančnih posledic (če je to primerno)
- Roki za izvedbo
- Določene odgovorne osebe
- Načrt za spremljanje izvajanja po prenosu

Načrt prenosa pripravi vodja decentralizirane enote v posvetovanju s čezmejnimi koordinatorjem.

Člen 5.

(Prevzem odgovornosti)

Z vključitvijo inovacije v redni sistem se odgovornost za izvajanje prenese na pristojni organ ali organizacijsko enoto, določeno v načrtu prenosa.

Center v tej fazi:

- ne izvaja več operativnega izvajanja,
- lahko zagotavlja svetovalno in metodološko podporo,
- spremlja začetno fazo vključevanja, da se zagotovi kontinuiteta.

Člen 6.

(Prilagajanje institucij)

Če integracija inovacije zahteva:

- spremembo notranjih aktov,
- ponovno opredelitev delovnih nalog,
- prilagoditev organizacijskih procesov,
- zagotovitev proračunskih sredstev,

se takšne prilagoditve izvedejo v skladu z veljavnimi predpisi in notranjimi akti pristojnih institucij.

Ta protokol ne ustanavlja nove organizacijske enote ali nove pravne osebe.

Člen 7.

(Dokumentacija)

V okviru prenosa inovacij se pripravi in arhivira naslednja dokumentacija:

- poročilo o oceni,
- sklep o vključitvi,
- načrt prenosa,
- poročilo o predaji.

Dokumentacija se predloži čezmejnemu koordinatorju za arhiviranje in za lažjo izmenjavo znanja med decentraliziranimi enotami.

Člen 8.

(Spremljanje po prenosu)

V obdobju najmanj šestih mesecev od datuma vključitve inovacije lahko center izvaja spremljanje izvajanja, da bi:

- ocenil stabilnost izvajanja,
- opredelil morebitne prilagoditve,
- zbiral podatke za nadaljnje razširjanje dobrih praks.

Spremljanje se izvaja v sodelovanju s pristojnim organom, ki je prevzel izvajanje.

Člen 9.

(Čezmejna razsežnost prenosa)

V primeru inovacije s čezmejno uporabnostjo se rezultati prenosa obravnavajo na ravni obeh razseljenih enot, da bi:

- možnosti za vzporedno vključitev v drugi državi,

- prilagoditev modela nacionalnemu kontekstu,
- izmenjavo izkušenj o institucionalizaciji rešitve.

Člen 10.

(Načelo trajnosti)

Prenos inovacije mora temeljiti na oceni dolgoročne trajnosti, vključno z:

- institucionalno sprejemljivost,
- finančne izvedljivosti,
- organizacijske zmogljivosti,
- usklajenost s strateškimi dokumenti.

Člen 11.

(Zaključne določbe)

Ta protokol velja za vse novosti, za katere je bil sprejet sklep o vključitvi v redni sistem, in predstavlja ključni mehanizem za institucionalizacijo rezultatov dela centra.